

Sveta Trojica B

Vsi, ki se dajo voditi Božjemu Duhu, so Božji otroci. (prim. Rim 8,14)

Prvo berilo

5 Mojzes 4,32-34.39-40

Mojzes je govoril ljudstvu in rekel: "Vprašaj vendar o prejšnjih dneh, ki so bili pred teboj, od dne, ko je Bog ustvaril človeka na zemlji, in od enega do drugega konca neba, ali se je kdaj zgodilo kaj tako velikega, ali se je kdaj slišalo kaj takega! Je mar katero ljudstvo slišalo glas Boga, govorečega iz sredine ognja, kakor si slišal ti, in ostalo živo? Ali pa je kateri bog skušal priti in si vzeti narod iz srede kakega drugega naroda s preizkušnjami, znamenji, čudeži, z bojem, z močno roko, z iztegnjenim laktom in z velikimi strahotami, kakor je vse to za vas storil Gospod, vaš Bog, pred vašimi očmi v Egiptu? Spoznaj torej danes in si vtisni v srce: Gospod je Bog zgoraj v nebesih in spodaj na zemlji, drugega ni! Izpolnjuj njegove zakóne in zapovedi, ki ti jih danes zapovedujem, da bo dobro tebi in za teboj tvojim sinovom in da si podaljšaš dneve v deželi, ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog, za vse dni!"

Drugo berilo

Rimljanom 8,14-17

Bratje in sestre, vsi, ki se dajo voditi Božjemu Duhu, so Božji sinovi. Saj niste prejeli duha suženjstva, da bi spet zapadli v strah, ampak ste prejeli duha posinovljenja, v katerem kličemo: "Aba, Oče!" Sam Duh pričuje našemu duhu, da smo Božji otroci. In če smo otroci, smo tudi dediči: dediči pri Bogu, sodediči pa s Kristusom, če le trpimo z njim, da bomo z njim tudi poveljani.

Evangelij

Matej 28,16-20

Tisti čas se je enajst učencev odpravilo v Galilejo na goro, kamor jim je bil Jezus naróčil. Ko so ga zagledali, so se mu do tal priklonili, nekateri pa so dvomili. Jezus je pristopil in jim spregovóril: "Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji. Pojdite torej in poučujte vse narode. Krščujte jih

v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha in učite jih izpolnjevati vse, kar koli sem vam zapovedal! In glejte: jaz sem z vami vse dni do konca sveta."

V razmislek

Na nedeljo po Binkoštih praznuje cerkev praznik Svete trojice. Za mnoge nerazumljiv praznik, za nekatere teološka špekulacija, spet za druge celo žalitev človeškega intelekta. Kako je lahko $1 = 3$ ali $3 = 1$?

$1 = 3$ ali $3 = 1$ – ta ideja nam daje slutiti, da gre pri tem prazniku za nekaj takšnega kot praznik skupnosti, skupnosti z Bogom, ampak predvsem skupnosti v Bogu samem. Kristjani verjamemo v enega Boga, ki je že v sebi skupnost, odnos, komunikacija, ljubezen. Bog, ki se stalno spreminja, je dinamičen in je v stalnem gibanju. On je Bog notranje razgibanosti, ta troedini Bog, ki je nasprotje vsej togosti, rigidnosti, nezlomljivosti in vsevednosti našega človeškega razmišljanja in naših dogem. Ljudje smo vključeni v ta odnos in skupnost ljubezni, ki je Bog. To ponudbo odnosa lahko razumemo kot Božji dar, da ostanemo notranje gibljivi, da zaznavamo spremembe in protislovja v nas, da čutimo, da si dovolimo raznolikosti v nas samih.

Bilo je veliko pravih poizkusov obrazložitve, vendar so bili kljub temu vedno samo delni. Mogoče mora biti za praznik Svete trojice to vprašanje postavljeno, da nanj ne bi dali dokončnega odgovora, da bi ostala nedoumljivost Boga zagotovljena. Mogoče je smisel takšnih notranjih resnic, ki presegajo naše človeške predstave, želja po odprtosti našega bivanja – da Boga ni mogoče razumeti, kategorizirati in definirati (= omejiti) z našimi omejenimi človeškimi možnostmi razumevanja. Morda smo ravno na ta praznični dan povabljeni, da izostrimo tiste čute, ki nam omogočajo, da spoznamo Boga kot nekoga povsem drugega v našem življenju? Mogoče bi morali naš razum, na katerega se predvsem sklicuje in na katerem je osnovan naš zahodni svet, v oziru na resničnost, ki presega našo omejeno človeško percepcijo, utišati, ker je naš um enostranski in vedno v nevarnosti, da bi hotel podrediti Boga?

Mnogi veliki cerkveni možje preteklosti so razumeli to skrivnost na podoben način – oni bi svetovali, da ne govorimo o Bogu, temveč da o njem in pred njim molčimo.

Nikakor ni naključje, da nedelja troedinosti sledi trem velikim praznikom cerkvenega leta (Božič, Velika noč, Binkošti). To so namreč tisti prazniki, katerih vsebina je vsakič dimenzija troedinega Boga:

Za Božič slavimo Boga, ki se obrača k nam kot oče in mati, da bi nam omogočil odrešenje. Za Veliko noč slavimo Boga, ki vstane od mrtvih v svojem sinu in s tem za nas vse za vedno premaga minljivost in smrt. Za Binkošti slavimo Boga, ki je povsod po svetu deluje kot Sveti duh.

Na dan troedinosti smo povabljeni, da v globokem spoštovanju vztrajamo pred tistim Bogom, ki je na tako čudovit in raznovrsten način del našega sveta – v naše odrešenje.